

handling af Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auctionsdirektør i Odense, Randers og Aarhus.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 2319—20).

Der var ikke stillet noget Endringsforslag. Lovforslaget i dets Helhed fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 327—28) under Afstemning og vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Formanden: Da denne Sag hermed er færdig fra Rigsdagens Side, vil Lovforslaget nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Man gik derefter til den tredje og sidste Sag paa Dagsordenen, som var: Forespørgsel af det 12te Kongevalgte Medlem af Landstinget (Carlsen) til Indenrigsministeren.

(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 2254—55).

Carlsen: Det er ingen theoretisk Overveelse, der har givet mig Anledning til at stille den Forespørgsel, som jeg har stillet til den ærede Indenrigsminister. Jeg kender naturligvis saavel som de fleste og maasse alle de ærede Herrer den store Betydning, som Forbrugsforeningerne i mange Lande have i Henseende til at hæve den fattige og arbejdende Befolkning; men det er dog isærligt ikke et Spørgsmaal, som jeg har gjort til speciel Gjenstand for mine Undersøgelser. Der hørte derfor for mig et Stød udefra til, for at jeg skulde overveie den foreliggende Sag, og dette Stød kom fra Beileegnen i min forrige Valgkreds, hvor der endnu er Nogle, som have beholdt den Tillid til mig, at, hvis de kunne overbevise mig om, at det er rigtigt og hensigtsmæssigt, hvad de forlange, vil jeg gjøre, hvad jeg fornaar for at tale deres Sag her

i Thinget. Deri have de nu ikke taget fejl. Jeg kan ikke sige Andet, end at jeg — og det tør jeg sige med Sandhed — naar jeg kommer til den Overveisning, at Noget er rigtigt og sandt, da efter fattig Velvilighed skal gjøre, hvad jeg fornaar her fra denne Plads for at rette, hvad der er urigtigt. Jeg tror virkelig, at det hverken er retfærdigt eller forstandigt, at man i Loven af 2den Juli 1870, indeholdende nogle nærmere Bestemmelser angaaende Brændevinshandel paa Landet, gav § 4 den Form, hvori den findes i Loven. Der er nemlig ved denne Paragraf paalagt Forbrugsforeninger i Kjøbstæderne og paa Landet, der forsyne deres Medlemmer med Brændevin, at løse Næringsbevis og svare Afgift efter de Regler, der ere gjældende for Brændevinshandel paa det Sted, hvor Foreningen har sit Hjemsted. Nu gaar jo den hele Lov ud paa en Bessatning af Næringsveien, og man skulde derfor ved første Diekast undre sig over, at denne § 4 er kommen ind i denne Lov. Man skulde saa meget mere undre sig derover, som vi have en anden Lov fra samme Aar, nemlig Loven af 2den Februar 1870, angaaende Stempelbegunstigelser for Foreninger, hvis Hovedformaal er at fremme den arbejdende eller ligestillede ubemidlede Klasses Velvære, i hvilken Lovs § 1 netop Forbrugsforeninger og Byggeforeninger og nogle andre Foreninger ere nævnte som Exempler paa saadanne Foreninger, der kunne vente at faa eftergivet Brugen af Stempelpapir under visse Forudsætninger. Altsaa er i denne Lov disse Foreningers Nytte ogsaa her i Landet anerkjendt. Derefter negter jeg ikke, at det forekommer mig paafaldende at træffe paa en § 4 i Loven af 2den Juli 1870 af det Indhold, som jeg har tilladt mig at oplæse; men naar man ser Forhandlingen efter om denne Sag, bliver det klart, hvad der egentlig har bestemt Regjeringen og Thinget til at gaa ind paa denne Affattelse. Det er nemlig Frygten for, at Forbrugsforeninger altid ville kunne og sædvanligvis ville misbruge deres Stilling til virkelig at drive Brændevinshandel. Jeg maa altsaa antage, at man, idet man har givet Paragrafen den Affattelse, den har, paa en Maade har for-